

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 13/12/2024

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Αριθμός απόφασης: 3374

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 & Σάμου
Ταχ. Κώδικας : 104 40 – Αθήνα
Τηλέφωνο : 213 1312413
E-mail : ded.ath@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 72 του ν. 5104/2024 (ΦΕΚ Α' 58).

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσηςκαι με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή, ΑΦΜ κατοίκου οδός κατά της υπ' αριθμόν Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

5. Την ως άνω πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση ή άλλως η τροποποίηση, καθώς και την οικεία Έκθεση Ελέγχου.

6. Τις απόψεις του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσηςκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής ΑΦΜ η οποία υπεβλήθη εμπρόθεσμα και μετά την

μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την υπ' αριθμ. Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., φορολογικού έτους 2018, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος φόρος εισοδήματος ποσού 71.797,56 €, πλέον προστίμου άρθ. 54 ν. 5104/2024 λόγω ανακρίβειας ύψους 35.898,78 € και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 16.917,69 €, ήτοι συνολικό καταβλητέο ποσό **124.614,03 €**.

Η ως άνω πράξη εδράζεται επί της από Έκθεσης Μερικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., η οποία εκδόθηκε δυνάμει της υπ' αριθμ. εντολής ελέγχου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. (σε αντικατάσταση της υπ' αριθμόν εντολής).

Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην οικεία Έκθεση Ελέγχου, από τον έλεγχο των τηρηθέντων απλογραφικών βιβλίων της ατομικής επιχείρησης του προσφεύγοντος, καθώς και των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών στους οποίους τυγχάνει δικαιούχος ή συνδικαιούχος μέσω του Σ.Μ.Τ.Λ., προέκυψαν οι κάτωθι διαφορές:

Ανάλυση	Ποσά (€)
Εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα (άρ. 21, παρ. 1 ν.4172/2013)	876,11
Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας (άρ. 21, παρ. 4 ν.4172/2013)	112.469,06
Σύνολο	113.345,17

με αποτέλεσμα, συνυπολογιζομένου του βάσει δήλωσης φορολογητέου εισοδήματός του (21.616,42 €) να προκύπτει φορολογητέο εισόδημα βάσει ελέγχου ύψους 134.961,59 € (= 21.616,42 € + 113.345,17 €).

Ωστόσο, το βάσει αντικειμενικών δαπανών (τεκμηρίων) εισόδημα του προσφεύγοντος ανήλθε **καταρχήν** σε 271.472,16 € (βλ. σελ. 35 Έκθεσης Ελέγχου) και μετά και την αφαίρεση ποσού από διάθεση περιουσιακών στοιχείων και τυχερά παίγνια 20.838,10 €, καθώς και ποσού από ανάλωση κεφαλαίου παρελθόντων ετών 30.398,95 €, περιορίστηκε σε **220.235,11 €** (= 271.472,16 € - 20.838,10 € - 30.398,95 €). Δεδομένου ότι το εν λόγω προκύψαν ποσό ήταν **υψηλότερο** από το προσδιορισθέν βάσει ελέγχου (134.961,59 €), ήταν αυτό για το οποίο φορολογήθηκε τελικά ο προσφεύγων.

Επισημαίνεται ότι ο λόγος για τον οποίο κατόπιν ελέγχου προέκυψε διαφορά τεκμαρτού εισοδήματος ύψους **198.618,69 €** (= 220.235,11 € - 21.616,42 €) σε σχέση με την υπ' αριθμόν υποβληθείσα Δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος του προσφεύγοντος, ήταν ότι ο προσφεύγων είχε συμπεριλάβει στον κωδ. 781 «Ποσά που προέρχονται από διάθεση περιουσιακών στοιχείων κλπ» και ποσό 242.000,00 €, το οποίο σχετίζεται με ποσά που κατατέθηκαν σε τραπεζικό του λογαριασμό εντός του κρινόμενου φορολογικού έτους 2018 από τη Δ.Ο.Υ ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ ως επιστροφή φόρου σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης. Αυτό δεν έγινε αποδεκτό από τον έλεγχο, καθότι ουδέποτε είχε αποτελέσει δαπάνη απόκτησης περιουσιακών στοιχείων.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως την τροποποίηση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1^{ος} λόγος: Πλημμελής προσδιορισμός φορολογητέου εισοδήματος καθόσον δε λήφθηκε υπόψη ποσό που προέκυψε κατόπιν ελέγχου για την κάλυψη του τεκμαρτού εισοδήματος.

2^{ος} λόγος: Επί της δικαιολογημένης προσαύξησης περιουσίας και της κάλυψης τεκμαρτής δαπάνης φορολογικού έτους 2018 με επίκληση δανείου που φέρει βέβαιη χρονολογία και έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης κατ' άρθρο 34, παρ. 2 του ν.4172/2013.

3^{ος} λόγος: Επί της δήθεν αδικαιολόγητης προσαύξησης περιουσίας και της κάλυψης τεκμαρτής δαπάνης με επίκληση ποσού 242.000,00 €, το οποίο καταβλήθηκε εντός του ελεγχόμενου φορολογικού έτους 2018 από το Ελληνικό Δημόσιο σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης (ως αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά και όχι ως φόρος).

4^{ος} λόγος: Παντελώς αβάσιμα ο έλεγχος απορρίπτει το ποσό των 242.000,00 € για την κάλυψη της τεκμαρτής δαπάνης με την έωλη αιτιολογία ότι η επιστροφή του καταβεβλημένου κεφαλαίου μπορεί να συμπληρωθεί στον κωδικό 781 και να μειώσει τη συνολική ετήσια δαπάνη μόνο στην περίπτωση που το έτος που καταβλήθηκε αποτελούσε δαπάνη απόκτησης περιουσιακών στοιχείων και είχε δηλωθεί στη φορολογία εισοδήματος.

Ως προς τον 1^ο ως άνω ισχυρισμό της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 30, παρ. 1 του ν. 4172/2013:

«Ο φορολογούμενος που υπόκειται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων υποβάλλεται σε εναλλακτική ελάχιστη φορολογία όταν το τεκμαρτό εισόδημά του είναι υψηλότερο από το συνολικό εισόδημά του. Σε αυτή την περίπτωση στο φορολογητέο εισόδημα προστίθεται η **διαφορά** μεταξύ του τεκμαρτού και πραγματικού εισοδήματος και αυτή φορολογείται, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 34».

Επειδή με την Ε.2137/2019 διευκρινίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι:

«6. Σε περίπτωση επίκλησης από τον φορολογούμενο ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών, στα οποία περιλαμβάνονται φορολογικά έτη που έχουν ήδη ελεγχθεί και για τα οποία έχουν εκδοθεί οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, κατά τα έτη αυτά ως κεφάλαιο προς ανάλωση θα λαμβάνεται υπόψη αυτό που προκύπτει ή που προσδιορίστηκε με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και όχι αυτό που προσδιορίζεται από το άρθρο 34 του ν.4172/2013, καθώς σε έτος για το οποίο έχει εκδοθεί οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου δεν χωρεί εκ νέου εφαρμογή του άρθρου 34 του ν.4172/2013 μετά την έκδοση των πράξεων αυτών, ως αν δεν είχε μεσολαβήσει έλεγχος».

Επειδή ο προσφεύγων, επικαλούμενος την οικεία Έκθεση Ελέγχου (σελ.36), όπου αναφέρεται «προστιθέμενη διαφορά δαπανών ύψους 85.273,52 €», ισχυρίζεται ότι οι καταλογισμοί του ελέγχου με βάση το άρθρο 21 του ν.4172/2013 (λογιστικές διαφορές και προσαύξηση περιουσίας συνολικού ύψους 113.345,17 €), υπερκαλύπτουν το τεκμαρτό του εισόδημα, το οποίο κατά τον ίδιο ανέρχεται σε 85.273,52 €.

Επειδή ωστόσο, όπως αναλύεται ανωτέρω στο Ιστορικό της παρούσας, το βάσει αντικειμενικών δαπανών (τεκμηρίων) εισόδημα του προσφεύγοντος ανήλθε σε **220.235,11 €**, ενώ το επικαλούμενο από τον ίδιο ποσό των 85.273,52 € αποτελεί απλά το ποσό κατά το οποίο το τεκμαρτό του εισόδημα υπερβαίνει το πραγματικό που προσδιορίστηκε από τον έλεγχο, δηλ. $85.273,52 \text{ €} = 220.235,11 \text{ €} - 134.961,59 \text{ €}$.

Επειδή σε κάθε περίπτωση, η Ε.2137/2019 αναφέρεται σε αποτελέσματα ελέγχου που αφορούν παρελθόντα έτη και όχι το ίδιο έτος για το οποίο ο φορολογούμενος καλείται να καλύψει τεκμήρια.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος **αλυσιτελώς προβάλλεται**.

Ως προς τον 2^ο ως άνω ισχυρισμό της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 34 του ν. 4172/2013:

«1. Η διαφορά που προκύπτει μεταξύ του τεκμαρτού και του συνολικού εισοδήματος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 30, η οποία προστίθεται στο φορολογητέο εισόδημα, προσδιορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση κατά το ίδιο φορολογικό έτος σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους και φορολογείται:

[...]

2. Η Φορολογική Διοίκηση κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία. Ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης για τα ποσά που ιδίως είναι:

[...]

β) Χρηματικά ποσά που δεν θεωρούνται εισόδημα κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

[...]

ε) Δάνεια, τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη διαφοράς δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη του άρθρου 32, το ποσό του δανείου λαμβάνεται υπόψη εφόσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης.

[...]

ζ) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο.

[...].».

Επειδή ο προσφεύγων επικαλείται ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών ύψους 328.317,07 € τόσο προς δικαιολόγηση των μη αιτιολογηθεισών καταθέσεων στους τραπεζικούς του λογαριασμούς που κρίθηκαν ως εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας κατ' άρθρο 21, παρ. 4 του ν.4172/2013 όσο και προς κάλυψη των τεκμηρίων του κρινόμενου φορολογικού έτους 2018.

Επειδή ως προς την επίκληση με σκοπό την αιτιολόγηση των μη αιτιολογηθεισών καταθέσεων στους τραπεζικούς λογαριασμούς, αυτή έχει καταστεί άνευ ουσίας, καθότι τελικά ο προσφεύγων φορολογείται βάσει αντικειμενικών δαπανών (τεκμηρίων) κατ' άρθ. 30-34 του ν.4172/2013.

Επειδή ως προς την επίκληση με σκοπό την κάλυψη των τεκμηρίων του κρινόμενου φορολογικού έτους 2018, χρήζει αναφοράς ότι το επικαλούμενο ποσό των 328.317,07 € προέρχεται από πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου που είχε προσκομίσει ο προσφεύγων στον έλεγχο και συγκεκριμένα αποτελεί το ποσό που ο ίδιος δήλωσε ότι διέθετε κατά την 31/12/2016 (τελευταία ημέρα πριν το πρώτο ελεγχθέν φορολογικό έτος 2017-για το οποίο τελικά δεν προέκυψε καταλογισμός κατόπιν συμμόρφωσης με τα ευρήματα του ελέγχου σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.4512/2018). Ειδικότερα, για τον σχηματισμό του ανωτέρω

ποσού, στον πίνακα συμπεριελήφθη ποσό 400.000,00 € που ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έλαβε ως δάνειο εντός του έτους 2009 από τον Ελληνοαυστραλό ομογενή επιχειρηματία κ.

Επειδή ωστόσο, όπως αναφέρεται και στην οικεία Έκθεση Ελέγχου (σελ. 14), η επίκληση του εν λόγω δανείου έχει αποτελέσει αντικείμενο και προηγούμενου φορολογικού ελέγχου του προσφεύγοντος (για τις περιόδους 01/01/2000-31/12/2011 στα πλαίσια της υπ' αριθμόνεντολής) και **έχει απορριφθεί** τόσο από τη Δ.Ο.Υ. Α' ΑΘΗΝΩΝ όσο και από την Υπηρεσία μας (σχετ. οι υπ' αριθμ. αποφάσεις, οι οποίες **κατά το επίμαχο ζήτημα** επικυρώθηκαν με την υπ' αριθμόν απόφαση του 32^{ου} Τμήματος του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών). Ως εκ τούτου, το υπόλοιπο προς ανάλωση κατά την 31/12/2016 ήταν αρνητικό (-71.682,93 €).

Επειδή ο έλεγχος του Κ.Ε.Φ.Ο.Μ.Ε.Π. έλαβε υπόψη του το οριστικό εισόδημα του προσφεύγοντος για το φορολογικό έτος 2017, όπως αυτό προσδιορίστηκε μετά την εκ μέρους του υποβολή τροποποιητικής δήλωσης σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.4512/2018, όσον αφορά στα ποσά τεκμηρίων που ηδύναντο να καλυφθούν περαιτέρω κατά το αμέσως επόμενο ελεγχόμενο (και κρινόμενο με την παρούσα) φορολογικό έτος 2018. Αυτό προκύπτει από την αφαίρεση ποσού 30.398,95 € από τις καταρχήν προσδιορισθείσες αντικειμενικές δαπάνες του έτους (271.472,16 €), όπως αναφέρεται και στο Ιστορικό της παρούσας.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος **απορρίπτεται** ως αβάσιμος.

Ως προς τους 3^ο και 4^ο ως άνω ισχυρισμούς της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή στο άρθρο 34, παρ. 2 του ν. 4172/2013 ορίζεται επίσης ότι: «Κάθε ποσό που καταβλήθηκε για την απόκτηση των εσόδων των παραπάνω περιπτώσεων τα μειώνει και η διαφορά που προκύπτει λαμβάνεται υπόψη για την κάλυψη ή τον περιορισμό της συνολικής ετήσιας δαπάνης, εκτός αν τα ποσά αυτά έχουν ληφθεί υπόψη κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματος του έτους που καταβλήθηκαν και ο φορολογούμενος επικαλείται ανάλωση κεφαλαίου του έτους αυτού».

Επειδή με την ΠΟΛ 1076/2015 διευκρινίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι: «Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 34 κάθε ποσό που καταβλήθηκε για την απόκτηση των εσόδων που αναφέρονται στις περιπτώσεις της ίδιας παραγράφου τα μειώνει και το υπόλοιπο που προκύπτει είναι αυτό που περιορίζει ή καλύπτει τη συνολική ετήσια δαπάνη. Για παράδειγμα, το έσοδο από την πώληση αυτοκινήτου θα πρέπει να είναι μειωμένο με το κόστος αγοράς του αν είχε αγοραστεί ή με το φόρο δωρεάς αν είχε αποκτηθεί από δωρεά ή το φόρο κληρονομιάς αν είχε αποκτηθεί με κληρονομιά. **Θεμελιώδης αρχή για την κάλυψη ή τον περιορισμό δαπάνης με χρηματικά ποσά που προέρχονται από τη διάθεση περιουσιακών στοιχείων είναι να μη γίνεται ξανά επίκληση κάποιου ποσού.**

Εξαιρούνται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες το κόστος απόκτησης των εσόδων αυτών είχε ληφθεί υπόψη ως τεκμήριο κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματος του έτους που καταβλήθηκε και ο φορολογούμενος επικαλείται ανάλωση κεφαλαίου του έτους αυτού. Για παράδειγμα, αν ένας φορολογούμενος πουλάει τη χρήση 2014 ένα αυτοκίνητο το οποίο απέκτησε τη χρήση 2010 και επικαλείται το έσοδο από την πώληση του αυτοκινήτου αυτού, για την κάλυψη ή τον περιορισμό της συνολικής ετήσιας δαπάνης, θα πρέπει από το έσοδο της πώλησης να αφαιρέσει το κόστος αγοράς του, εκτός αν ο φορολογούμενος επικαλείται εκτός

από το έσοδο της πώλησης το 2014 και ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών στα οποία συμπεριλαμβάνεται και το έτος αγοράς 2010».

Επειδή ο προσφεύγων επικαλείται το ποσό των 242.000,00 € που εισέπραξε εντός του ελεγχόμενου φορολογικού έτους 2018 από το Ελληνικό Δημόσιο ως επιστροφή φόρου σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης τόσο προς δικαιολόγηση των μη αιτιολογηθεισών καταθέσεων στους τραπεζικούς του λογαριασμούς που κρίθηκαν ως εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας κατ' άρθρο 21, παρ. 4 του ν.4172/2013 όσο και προς κάλυψη των τεκμηρίων του κρινόμενου φορολογικού έτους 2018.

Επειδή ως προς την επίκληση με σκοπό την αιτιολόγηση των μη αιτιολογηθεισών καταθέσεων στους τραπεζικούς λογαριασμούς, αυτή έχει καταστεί άνευ ουσίας, καθότι τελικά ο προσφεύγων φορολογείται βάσει αντικειμενικών δαπανών (τεκμηρίων) κατ' άρθ. 30-34 του ν.4172/2013.

Επειδή ως προς την επίκληση με σκοπό την κάλυψη των τεκμηρίων του κρινόμενου φορολογικού έτους 2018, χρήζει αναφοράς ότι ο έλεγχος δεν έκανε αποδεκτό το εν λόγω ποσό που ο προσφεύγων είχε συμπεριλάβει στον κωδ. 781 «Ποσά που προέρχονται από διάθεση περιουσιακών στοιχείων κλπ», διότι ουδέποτε είχε αποτελέσει δαπάνη απόκτησης περιουσιακών στοιχείων. Δηλαδή, η επιστροφή καταβεβλημένου κεφαλαίου μπορεί να συμπεριληφθεί στον κωδ. 781 και να μειώσει τη συνολική ετήσια δαπάνη, μόνο στην περίπτωση που το έτος εντός του οποίου καταβλήθηκε αποτελούσε δαπάνη απόκτησης περιουσιακών στοιχείων, είχε δηλωθεί στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος και συνεπώς είχε ληφθεί υπόψη κατά τον προσδιορισμό του εισοδήματος του έτους αυτού. Σε αντίθετη περίπτωση, κάθε ποσό που καταβλήθηκε μειώνει το ποσό που εισπράχθηκε και στον κωδ. 781 αναγράφεται μόνο η τυχόν προκύπτουσα διαφορά.

Επειδή στην κρινόμενη περίπτωση δε δηλώθηκε η καταβολή του φόρου στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του έτους εντός του οποίου έλαβε χώρα, ενώ και από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, δεν προκύπτει διαφορά μεταξύ του ποσού της καταβολής και αυτού της επιστροφής. **Αν δε το εν λόγω ποσό δηλωθεί κατά την επιστροφή του, τότε προστίθεται ξανά στη σχηματισθείσα περιουσία του προσφεύγοντος, χωρίς ωστόσο να έχει προηγηθεί η αφαίρεσή του από αυτήν.**

Επειδή οι καταβληθέντες φόροι δεν αποτελούν αντικειμενικές δαπάνες (τεκμήρια), εφόσον δεν περιλαμβάνονται στις περιοριστικά αναγραφόμενες περιπτώσεις των άρθρων 31 και 32 του ν.4172/2013.

Επειδή το ανωτέρω σημαίνει πως ο προσφεύγων επ' ουδενί δεν είχε υποχρέωση να δηλώσει την καταβολή του εν λόγω ποσού φόρου στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του έτους εντός του οποίου έλαβε χώρα και συνεπώς, αλυσιτελώς επικαλείται την μη ύπαρξη σχετικού κωδικού στο οικείο έντυπο ως αιτία για την μη δήλωση.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσηςκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής ΑΦΜ και την **επικύρωση** της υπ' αριθμόν Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

Οριστική φορολογική υποχρέωση με βάση την παρούσα απόφαση:

Ανάλυση	Ποσά (€)
Φόρος	71.797,56
Πρόστιμο άρθ. 54 ν.5104/2024 λόγω ανακρίβειας	35.898,78
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	16.917,69
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	124.616,03

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.